

Letnik 2016, številka 1

24. 06. 2016

ŽAREK

Glasilo učencev OŠ Tržišče

STARA ŠOLA, HVALA ZA GOSTOLJUBJE!

NOVA ŠOLA, PRIHAJAMO!

Dragi/a bralec/ka....

Poletje je tu in zaključujemo zopet eno šolsko leto. Leto 2015-16 je za našo šolo leto, ko zaključujemo naše dolgo obdobje borbe za novo šolo.

Že davnega leta 1991 smo prvič izrazili potrebo po novih dodatnih šolskih prostorih, kajti v OŠ Tržišče se je vedno bolj čutila potreba po telovadnici in dodatnih prostorih. V šolskem letu 1991/92 je bil izdelan idejni projekt za širitev šole, ki pa je zaradi pomanjkanja finančnih sredstev ostal le na papirju. Od tedaj dalje je potekal neprestan boj z lokalnimi in državnimi ustanovami za začetek gradnje. Minilo je torej dolgih 25 let negotovosti in dogovorov ter prepričevanj o potrebni izgradnji nove šole. Z letošnjim šolskim letom to obdobje zaključujemo in nestrpno pričakujemo jesen, ko se bomo preselili v nove šolske prostore. Zaključujemo torej še eno šolsko leto, ko so dejavnosti potekale v prilagojenih prostorih. Učenci od 1. - 4. r. so tudi letos imeli pouk na nadomestni lokaciji v prostorih bivše Valantove šivalnice, ki je bila preurejena v prostore za izvedbo pouka. Lahko rečemo, da smo izredno zadovoljni, ker smo kljub temu uspešno opravili vse zastavljene naloge in brez večjih zapletov pripeljali šolsko leto do konca. Iz dneva v dan se veselimo, ko spremljamo, kako raste nova zgradba, ki jo vsi nestrpno čakamo. Zavedamo se, da z novo šolo sprejemamo vsi skupaj veliko odgovornost in nalogo, kajti sedaj bo vse odvisno predvsem od volje, trdega dela, ustvarjalnosti in naše aktivnosti, saj pogoji za delo ne bodo mogli biti izgovor za nedoseganje rezultatov. V glasilu, ki je pred vami, predstavljamo utrip in življenje na šoli v tem šolskem letu. Poleg pouka smo na šoli izvajali mnoge dejavnosti v okviru interesnih dejavnosti, šole v naravi, dnevov dejavnosti in sodelovanja šole z društvi v lokalni skupnosti. Vsi smo skrbeli za razvoj ustvarjalnosti, kvaliteto dela in vzgojo naših učencev. Tudi letos so učenci dosegli vrsto dobrih rezultatov in pestro zbirko priznanj, medalj in pohval na različnih področjih. V okviru EKOŠOLE smo tudi letos potrdili eko zastavo, skrbeli smo za obdelavo šolskega vrta, si pridobili naziv PLANETU ZEMLJA PRIJAZNA ŠOLA in naziv KULTURNA ŠOLA. Kljub velikemu poudarku na razvoju odgovornosti pri učencih ugotavljamo, da je le-ta pogosto zelo nizka, zato bo v prihodnosti potrebno temeljito zastaviti nadaljnje dejavnosti na tem področju, da dosežemo, da prevzemanje odgovornosti učencev za njihovo dejanja in zavedanje učencev na vsakem koraku. Nekaj smo na tem področju storili, ugotavljamo pa, da bo potrebno narediti še več, predvsem pa si tu želimo tesno sodelovanje s starši, ki je za doseg ciljev nujno. Z letošnjim letom zaključujemo projekt Moj uspeh – moja odgovornost, ki smo ga izvajali dve leti. Skozi spremljanje v projektu smo ugotovili, da je uspeh učenca v veliki meri odvisen od učenčeve odgovornosti, vztrajnosti, doslednosti in tudi podpore staršev oz. domačega okolja. Zagotovo je učenčev uspeh skupni rezultat dela učitelja, učenca in staršev, zato iskreno povabljeni k sodelovanju, da vsak opravi svoj del naloge. Če bomo zmogli odgovorno opraviti vsak svoj delček v trikotniku, bo tudi življenje in delo na šoli še lepše.

Želim vam vesele, varne in razigrane počitniške dni, v novo šolsko leto pa se podajmo optimistično in s pozitivno naravnostjo, kajti čaka nas nova šola.

So tisti, ki potujejo, in tisti, ki so nekam namenjeni. Razlikujejo se, a so si vendar enaki.

Uspešni imajo pri tem eno prednost: vedo, kam gredo.

(Mark Caine)

Ravnateljica Zvonka Mrgole

ZGODILO SE JE ...

TEDEN OTROKA NA OŠ TRŽIŠČE

Vsako leto tudi na OŠ Tržišče praznujemo teden otroka. To je teden, ko razne organizacije za otroke pripravijo različne dejavnosti. Teden ima tudi določeno temo, letos je bila Nekaj ti moram povedati.

Na naši šoli smo imeli v tednu otroka veliko različnih dejavnosti. Že v ponedeljek so se nekateri učenci udeležili športne karavane in odkolesarili v Sevnico, drugi učenci pa smo imeli športne igre na igrišču. V sklopu projekta Veter v laseh so za naše najmlajše pripravili športne po-

ligone, po katerih so vijugali in vodili žogo. Obiskal nas je svetovni popotnik Andrej Stermecki in nas s čarobnim popotovanjem popeljal okoli sveta v glasbeni delavnici. Predstavil je življenje ljudi in najznačilnejša glasbila. Na Madagaskar pa nas je popeljala zdravnica Andreja Stušek, ki je osnovno šolo obiskovala pri nas v Tržišču. S humanitarno odpravo je tam

Obisk učiteljev iz Tuhlja.

pomagala domačinom, predstavila pa nam je tamkajšnje življenje in delo zdravnikov. Učenci nižjih razredov so obiskali šolsko knjižnico in o temi letošnjega tedna otroka Nekaj ti moram povedati poslušali zgodbo ter se o njej pogovarjali s šolsko knjižničarko. Vsako jutro so imeli pravljico urico, odšli pa so tudi v galerijo Božidarja Jakca v Kostanjevico. Najbolj so bili veseli učenci prvega razreda, saj so bili sprejeti v šolsko skupnost.

Teden otroka je za nas otroke nekaj posebnega, saj takrat nimamo veliko pouka in nalog, ampak različne dejavnosti.

Novinarski krožek OŠ Tržišče

Igre naših staršev in starih staršev.

SPREJEM UČENCEV V ŠOLSKO SKUPNOST

Kot vsako leto je tudi letos v tednu otroka potekal pouk na naši šoli nekoliko drugače. Vsak dan se je kaj zanimivega dogajalo, na našo šolo pa so prišli tudi različni gostje, ki so nas naučili veliko novega. Skratka, vsi učenci naše šole so bili v tem tednu deležni še posebej veliko pozornosti in prav je tako.

Za naše prvošolce je bil poseben dan zagotovo četrtek, 8.10. 2015. Četrto šolsko uro smo se v večnamenskem prostoru zbrali učenci razredne stopnje, učitelji, gospa ravnateljica in predsednica šolske skupnosti, da bi naše prvošolce sprejeli med člane naše šole. Najprej so se učenci predstavili s svojim kulturnim programom, nato pa sta jim predsednica šolske skupnosti Šaša Rantah ter ravnateljica gospa Zvonka Mrgole podali nekaj napotkov o življenju na šoli. Slednja jim je zaželela, da bi jim bilo lepo v šoli, da bi bili med sabo prijatelji in da bi pomagali drug drugemu. Povedala jim je, da biti dober učenec ni vedno enostavno. Pomembno pa je, da z voljo in pogu-

mom sprejemajo nova znanja, saj je znanje naše največje bogastvo. Ob koncu jim je zaželela še mnogo uspehov in prijetnih doživetij v naši hiši učenosti. Vsak učenec pa je dobil še plaketico, ki ga bo spominjala na ta pomemben dan. Da pa je bil vstop še prijetnejši in slajši, je učence v jedilnici čakala mlečna rezina ter sok.

Za novopečene člane OŠ Tržišče zapisala: Andreja Umek, razredničarka 1. razreda

ČEBELARSKI KROŽEK NA OŠ TRŽIŠČE

10. oktobra 2015 je bilo prvo srečanje čebelarkega krožka na naši šoli. Zbralo se je 19 prijavljenih učencev in staršev. Z velikim zanimanjem so prisluhnili predstavitvi delovanja krožka mentorice Alenke Knez in predsednika društva Cirila Kolenca. Cilj društva je, da s pomočjo mentorice mladim predstavijo mnoge pomembne teme, jih seznanijo z osnovami čebelarjenja in motivirajo za nadaljnje delo v čebelarstvu. V krožku bodo spoznavali načine dejavnega varovanja in ohranjanja naravnega okolja ter medsebojno povezanost vpliva okolja in človekovih dejavnosti na njihovo zdravje.

Že naslednji petek, so si učenci ogledali čebelnjak ter slišati osnove čebelarke prakse. Obiskali so čebelarja, člana ČD Šentjanž, Matjaža Goloba v Tržišču. Potrebna znanja bodo mladi krožkarji osvajali na delavnicah.

OŠ TRŽIŠČE - PLANETU ZEMLJA PRIJAZNA ŠOLA

V šolskem letu 2015-16 smo se na razredni stopnji OŠ Tržišče odločili za sodelovanje v projektu za pridobitev naziva Planetu zemlja prijazna šola.

Na ravni celotne šole izvajamo vrsto dejavnosti, s katerimi dokazujemo, da znamo ravnati ekološko. Izvedli smo več zbiralnih akcij. Skrbimo za šolski vrt in urejamo okolico šole ter ločeno zbiramo odpadke:

Učenci prve triade so sodelovali v projektu Eko-beri, kjer so ustvarjali ob branju ekoloških slikanic.

Predstavniki učencev Anže Povšič, Manca Grozde in Anja Jereb so v spremstvu ravnateljice odšli v Ljubljano na zaključno prireditev ob dnevu zemlje. Prejeli smo priznanje, knjižne in praktične nagrade.

Zvonka Mrgole

KULTURNI DAN - PIHALNI ORKESTER IN GRAD RAJHENBURG

V torek, 24.11.2015, smo se učenci od 6. do 9. razreda z avtobusom odpravili v Krško.

Najprej smo šli v Kulturni dom Krško, kjer smo najprej pojedli malico in se posladkali, potem pa smo si ogledali predstavo Pihalni orkester v risankah. V predstavi so sodelovali tudi plesalci. Predstavili so glasbo iz štirih risank. To so: Ledeno kraljestvo, Notredamski zvonar, Lepotica in zver ter Levji kralj. Predstava je bila zelo zanimiva, ker ni bil samo orkester, ampak so vključili tudi plesne točke. Po predstavi smo se odpeljali na grad Rajhenburg. Tam smo se razdelili v dve skupini. Najprej nam je vodni-

ca predstavila trapiste. To so menihi v samostanih, ki so prišli iz Francije. K nam so pripeljali veliko novosti. Prvi so imeli traktor, telefon. Uredili so tudi prvo elektrarno na spodnjem Štajerskem. Z elektriko je oskrbovala tovarno čokolade, tovarno likerjev in grad. Z vodnikom pa smo si ogledali razstavo gradu drugi svetovni vojni in po njej. Grad Rajhenburg so v drugi svetovni vojni uporabili kot taborišče za izgnance. Od tu pa so jih odpeljali v izgon, v Nemčijo. Slišali smo nekaj zgodb iz

tistega časa in tako smo se lažje živeli v njihove vloge in začutili kako hudo jim je bilo. Po drugi svetovni vojni so grad od leta 1948 uporabljali kot ženski zapor. Videli smo, da so ženske s krvjo označevale, koliko časa so že v zaporu. Od leta 1956 pa do leta 1960 so grad uporabljali kot poboljševalnico. Zdaj pa je grad v lasti občine Krško. Doživel je potrebno prenovo in se zdaj razkazuje v vsej svoji veličini.

Anja Pirc, 9. razred

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tudi letošnje leto smo na OŠ Tržišče obeležili dan slovenske hrane, ki je vsako leto tretji petek v novembru. Ta dan smo na naši šoli imeli Eko dan na temo Tradicionalni slovenski zajtrk in skrb za zdravo življenje.

Učenci prve triade so najprej imeli predavanje o pomenu zajtrka v prehrani. Varna raba interneta-zasvojenost pa je bila tema za učence od 4. do 7. razreda. Na teh delavnicah so učenci spoznali pasti interneta in kako varno uporabljati različna družabna omrežja. Učenci 8. in 9. razreda so izvedeli nekaj več o celostni skrbi za naše življenje. Sledil je zajtrk, ki se ga je udeležil tudi župan Občine Sevnica gospod Srečko Ocvirk. Skupaj z

učenci 4. razreda je zajtrkoval in se z njimi pogovarjal o zdravi hrani, prehranski piramidi... Ogledal si je tudi delavnice in videl, kaj učenci počnemo. Po zajtrku so na temo Po jutru se dan pozna učenci nižjih razredov izdelali prehransko piramido in primere zdravega krožnika. 5. razred je iz domače skute naredil različne namaze. Učenci 6. in 7. razreda pa so spoznavali otroške igre, na katere smo že skoraj pozabili.

Na koncu eko dneva je vsak razred predstavil, kaj je počel. Skupaj z gospo Alenko Knez smo obnovili, kako lahko poskrbimo za lastno zdravje.

Novinarski krožek, OŠ Tržišče

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK IN EKODAN

»PRIPRAVIMO SI ZDRAV NAPITEK«

Zdravo življenje je zelo širok pojem, ki zajema številne aktivnosti. Zdrava prehrana in pijača je zagotovo eden od pomembnih dejavnikov zdravega življenja.

Preko te dejavnosti sva vzpodbujali učence, da posegajo po sadju in da dnevno zaužijejo dovolj tekočine. Dan pred izvedbo smo se z učenci dogovorili, katere dejavnosti bomo izvedli naslednji dan ter kaj morajo prinesiti v šolo.

Pred pripravo napitkov, smo se z učenci pogovorili o pomenu uživanja sadja ter pitju zdravih tekočin. Učencem sva podali navodilo za pripravo pomarančnega soka. Pripravili smo se za delo, prerezali sadeže in iztisnili z ročnim stiskalnikom sok pomaranče ter mu dodali vodo.

V nadaljevanju pa so iz reklamnih sporočil izrezali in oblikovali zdrav obrok.

Zanje napisala: Andreja Umek, razredničarka

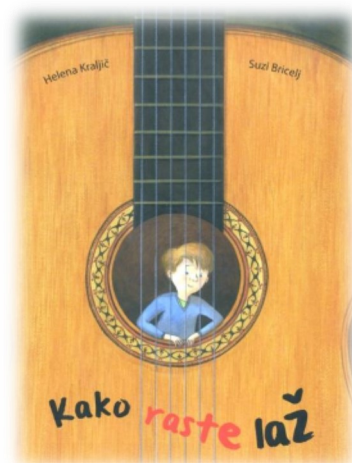

NA OBISKU V ŠOLSKE KNJIŽNICE

V tednu otroka smo šli v knjižnico. Knjižničarka nam je prebrala zgodbo Kako raste laž. V tej knjigi je bil Matic. V šoli so dobili prijavnico za učenje kitare. Ko je prišel domov, so se pogovorili ali bo Matic hodil na vaje. Naslednji dan je šel v šolo. Videl je avto, roke je potisnil v žep in začutil denar. Dal mu ga je oče za glasbeno šolo. Kupil si je avtomobilček. V šoli ga je zvijalo v trebuhu, kajti ta denar je bil namenjen glasbeni šoli. Ko je prišel domov, ga je čakala babica. Prinesla mu je kitaro. Takrat je kamen v trebuhu postal še večji. Mamici in očiju se je zlagal, da ima treninge ob torkih. Kmalu je imel njegov oče 40. rojstni dan. S stricem sta mu hotela zaiigrati. Takrat je Matic povedal, da ne hodi v glasbeno šolo. Stric mu ni zameril. Rekel je, da bo lahko hodil na

vaje. Za 50. rojstni dan, pa bo lahko zaigral očetu. V knjižnici mi je bilo všeč.

Lara Konček, 4. razred

TEČAJ PLOVALNEGA OPISMENJEVANJA V PRVEM RAZREDU

Znanje plavanja je stvar posameznika, družine, šolskega sistema in celotne družbe. Pomeni del osnovne kulture človeka, ki jo je treba pridobiti že v zgodnjem otroštvu.

Tega se na naši šoli zavedamo in smo v začetku maja, točneje, 10.5.2016, 11.5.2016 in 12.5.2016 imeli rezervirane termine za izvedbo plavalnega tečaja v bazenu v Laškem.

V ponedeljek, dan pred odhodom, sem otrokom in njihovim staršem sporočila, da bomo naslednje tri dni preživeli na bazenu v Laškem. Navdušenje je bilo nepopisno.

Z avtobusom smo se vsako jutro ob 7.30 odpeljali v Laško in se vračali ob 13.30 v Tržišče.

Prvi dan smo ugotovili predznanje otrok v procesu prilagajanja na vodo ter razdelili otroke v skupine glede na njihovo predznanje.

V vodi smo se igrali igre, preko katerih so se otroci navadili na uporabo vode, na potapljanje glave in na izdihovanje pod vodo. Spoznali so se s plovnostjo telesa ter se navajali na drsenje na površini vode in pod njo. Učenci, ki pa so bili že prilagojeni na vodo, pa so spoznali prve skrivnosti tehnike plavanja.

Otroci so v procesu prilagajanja napredovali in tudi uživali. Ob koncu tečaja plavalnega opismenjevanja je

osem učencev osvojilo bronastega konjička, šest srebrnega in štirje učenci zlatega konjička.

Plavanje je dejavnost, ki pomembno vpliva na skladen človekov razvoj in njegovo zdravje. Predstavlja pa možnost večje kakovosti življenja in osnovo za različne razvedrilne dejavnosti, povezane z vodo.

Kako so učenci doživeli to dejavnost, nam pričajo naslednje njihove izjave.

TAKRAT JE BILO NAJBOLJE, KO SO BILI VALOVI IN SO NAS NOSILI PO VODI. (Lara, Ingrid, Špela in Lan S.)

ISKANJE POTOPLJENIH IGRAČ (MORSKIH ŽIVALI) Z DNA BAZENA JE BILO SUPER. (Janez)

VŠEČ MI JE BILO, KO SMO SE ODRIVALI OD STENE IN PLAVALI POD MOSTOM. (Neja, Nik)

KO SMO TELOVADILI PRED VSTOPOM V BAZEN, JE BILO NAJLEPŠE. (Stanko)

VODA TE KAR NOSI, UČIL- A SEM SE PLAVATI – TO JE BILO SUPER. (Samo, Jan, Vitja, Nuša, Lana in Lan T.)

IGRA NA BLAZINI JE BILA SUPER; NAUČIL PA SEM SE TUDI STOJO NA ROKAH V VODI. (Adam)

UŽIVALA SEM V IGRI RINGARAJA, KER SMO SE POTAPLJALI. (Nika)

NAJ DEJAVNOST JE BILA SPUŠČANJE PO TOBOGANU. (Janja, Polonca, Lovro, Sergej, Branko in še vsi ostali učenci)

Zanje zapisala: Andreja Umek, razredničarka

MALE SIVE CELICE

Tudi v letošnjem letu smo se prijavi na tekmovanje Male sive celice, ki poteka vsako leto že več kot 20 let. Letošnje leto smo bili zelo uspešni, saj smo na predtekmovanju premagali velik del dolenjskih osnovnih šol in se uvrstili na tekmovalni del, ki poteka v studiu RTV Slovenija.

Naši tekmovalci Eva Flajs, Eva Grozde in Gregor Jereb ter navijači 6. in 7. razreda OŠ Tržišče, smo se odpravili v Ljubljano, kjer je bilo snemanje. Videli smo kar nekaj prostorov, v katerih snemajo različne oddaje. Tam so naše tekmovalce najprej odpeljali v masko, kjer so jih napudrali. Nam navijačem pa so dali navodila glede navijanja. Razdelili smo si transparente in črke, s katerimi smo sestavili imena naših tekmovalcev. Navijači smo dobili tudi rdeče šale. Na začetku smo bili zelo uspešni in smo dolgo vodili. Navijali smo tako močno, da so nas morali miriti. Vendar pa se je sreča obrnila. Prišla je zadnja igra Izberi težavnost, kjer smo izgubili vso prednost. Nasprotna ekipa iz OŠ Dušana Bordona Smedela

Koper nas je premagala le za 3 točke.

Zmagali sicer nismo, vendar pa sem kljub temu zelo ponosna na Evo, Evo in Gregorja. Domov smo se tako vračali veseli, saj je bilo pomembno, da smo se potrudili. Dan je bil zelo razburljiv in poučen.

Ana Sitar, 7. razred OŠ Tržišče

USTVARJANJE V ČASU PODALJŠANEGA BIVANJA

Podaljšano bivanje je čas, ki ga otroci preživijo po pouku. V tem času delajo domače naloge, se igrajo in ustvarjajo. V letošnjem letu so bili se posej ustvarjalni v prvem razredu, saj so skupaj z učiteljico Bredo Rman izdelali grad, pripravili bezgov sirup, risali rezali... Vsak mesec so okrasili tudi stenski pano. Učenci so pri ustvarjanju zelo uživali.

Novinarski krožek OŠ Tržišče

NA OBISKU PRI GASILCIH

Kdo ne pozna pogumnih mož, oblečenih v delovne ali zaščitne obleke, ki z vključenimi sireni na rdečih vozilih hitijo gasit požar ali pomagat v nesreči. V Sloveniji je približno štiristo poklicnih gasilcev. Velika večina gasilcev pa je prostovoljcev. Ti se z gasilstvom ukvarjajo le v svojem prostem času. Če zatuli sirena in opozori na velik požar, prostovoljni gasilci zapustijo svoja delovna mesta, odhitijo v gasilski dom in se odpeljejo gasit požar.

V mesecu požarne varnosti, točneje zadnji teden v oktobru, so učence 1. razreda gasilci povabili na ogled njihovega doma ter opreme. Pričakal nas je gasilec Peter in nam na zanimiv način predstavil pomen in delo gasilskega društva. Učenci so opazovali gasilsko opremo, pokrili so se s čelado ter se celo peljali z gasilskim kombijem.

Ogledali smo si tudi veliko sejno sobo. Tu je ogled vitrine s pokali otroke zelo navdušil. Boljša plat gasilstva so namreč tekmovanja in različne igre. Najboljši dobijo nagrade, ki so na ogled vsem obiskovalcem ter ponos ga-

silskemu društvu. Ob pogledu na bogat gasilski prapor je učencem kar zastal dih in tiho so prisluhnili gasilčevi razlagi o namenu le - tega. Tu nam je gasilec ponudil osvežilno pijačo ter slaščico.

Ob slovesu se je v marsikateri učenčevi glavici porodila želja, da tudi oni postanejo gasilci.

Andreja Umek, razredničarka 1. razreda

Uspelo jim bo. Le zrasti bo še treba.

IZDELAVA VERIŽICE IN OBESKOV IZ FIMO MASE

Septembra so na našo šolo prišli učitelji iz ene od hrvaških šol. Odločili smo se, da jim bomo za spomin podarili verižice in obeske iz Fimo mase.

Učiteljicam smo podarili verižice, ki smo jih izdelali po sledečem postopku. Najprej smo skupaj zmešali tri različne barve Fimo mase. Potem smo maso zvili v dolgo, tanko kačo. Kačo smo razrezali na tanke kvadratke in jih naložili na podlago iz Fimo mase, ki je bila v obliki kare. Nato smo v obesek naredili še luknjico in jo dali peči.

Enako smo naredili tudi z obeski, ki smo jih podarili učiteljem, vendar s to razliko, da smo čez luknjico napeljali zaponko, čez obeske za verižice pa vrstico.

Deja Udovč, 6. razred

EKSKURZIJA V BAZO 20

V sredo, 21. 10. 2015, smo odšli na ekskurzijo v Kočevski Rog na ogled baze 20. Za začetek nam je naš vodnik predstavil in pokazal liste dreves. Najbolj sem si zapomnila, kako ločiti bukev in gaber. In tudi to, da je tukaj največji gozd v tem delu Evrope. Na novo sem spoznala veliko dreves in listov. Naučila sem se, da so nekatera drevesa strupena. Ko smo si ogledali liste, je sledil ogled hiške, ki je bila bolnišnica za vse bolne ali ranjene partizane. V hiškah so se skrivali pred Nemci. Zelo je bilo zanimivo, kako so dobro skrivali hiške, v katerih so bivali. Podnevi niso kurili, saj so se bali, da bi jih opazili. Pozimi so morali zelo paziti na svoje stopinje, zato so zgradili dvizni most. Upam, da bom ogled še kdaj ponovila, saj mi je bil všeč.

Lučka Simeonov, 6. razred

TEHNIŠKI DAN NA OŠ TRŽIŠČE – IZDELAVA NARAVNIH KREM

V torek, 22. decembra, smo imeli delavnice pod okriljem Turistične zveze občine Sevnica. Obiskala nas je njihova predsednica Cvetka Jazbec.

Na začetku nam je predstavila zelišča in nekatere rožice, ki jih suši. Izvedeli smo, kako se jih uporablja, zakaj se jih uporablja in kdaj jih nabiramo. Predstavila nam je tudi, kako lahko pripravimo nekaj zelo lepih in preprostih daril za prihajajoče

praznične dni. Nato smo pripravili še kremo za vsestransko uporabo. Priprava je bila zelo preprosta. Napisali smo tudi recept zanjo. Uporabili smo samo naravne biomateriale. Kremo smo nalili v posodice, ki jih je prinesla, nato pa izdelali še okrasno škatlico, napisali lepo misel in imeli smo darilo, ki smo ga lahko izročili nekomu, ki ga imamo radi.

Ta dan bi z veseljem ponovila, saj mi je bil zelo všeč.

Lučka Simeonov, 6. razred

ŠOLA V NARAVI V ČŠOD ŠKORPIJON

V ponedeljek, 30. 11. 2015, smo se učenci 8. in 9. razreda odpravili v dom Škorpiljon. Ko smo prispeli, so nas vljudno pozdravili, nato pa smo se namestili v sobe. Kasneje smo imeli sestanek o obnašanju in pravilih v domu. Po kosilu smo imeli lokostrelstvo, ki je bilo zelo zabavno. Sledila je večerja, po njej pa stelarium. S pomočjo posebnega programa smo si ogledovali ozvezdja in zvezde. Bilo je zelo za-

nimivo in poučno. Ko se je končalo, smo odšli v sobe, kjer smo kasneje utrujeni zaspali. Naslednji dan smo imeli jutranjo telovadbo. Ko smo pozajtrkovali, je sledilo jahanje in nordijska hoja. To je bilo zelo zabavno, saj nas je kar nekaj jahalo prvič. Nekateri učenci smo odšli takoj po jahanju pisat tekmovanje iz zgodovine. Sledilo je kosilo, za njim pa smo skupaj z učiteljem Zvonetom mikroskopirali. In tako je hitro minil 2. dan. Naslednje jutro smo imeli zopet telovadbo. Kasneje pa smo imeli

orientacijsko tekmovanje, kjer smo se skupine pomerile med seboj. Po zasluženem kosilu pa je sledilo postavljanje ognjev. Tu smo prav tako tekmovali, kateri skupini bo prej zavrela voda. Po večerji pa smo odšli spoznavat gozd. Prvi del smo preživeli v gozdu, kjer smo iskali živali in rastline. Drugi del pa je sledil v učilnici, kjer smo sestavili deset prehranjevalnih verig. Po končani dejavnosti smo se umili in odšli spat. Naslednji dan smo zopet imeli telovadbo. Odpravili smo se tudi na Žalcarjev vrh. Po kosilu smo imeli Škorpiljonovo olimpijado. Tu smo se po skupinah pomerili v lokostrelstvu, balinanju, metanju na koš, brcanju na gol, podiranju »kegljev«, metanju podkev ter v zadetkih pločevink s tenis žogico. Po večerji pa je sledila zabava, kjer smo se res zelo zabavali. Tako je minil še naš četrti dan. Naslednje jutro smo se odpravili na krajši pohod ob avstrijski meji. Kasneje pa smo se poslovili in se odpeljali domov. Na žalost pa je bila to tudi naša zadnja šola v naravi, ki smo jo dobro izkoristili.

Neža Lindič, 8. razred

SMUČARSKA ŠOLA V NARAVI V CŠOD CERKNO

V nedeljo, 20. decembra, smo šli učenci 6. in 7. razreda OŠ Tržišče v Center šolskih in občinskih dejavnosti Cerkno in imeli smučarsko šolo v naravi. Spremljala sta nas učitelja smučanja Roman Dobovšek in Filip Jan Malus.

Po prihodu so nas razdelili po sobah, pokazali so nam prostore ter nas seznanili s pravili, ki veljajo v domu in smo jih morali upoštevati. Že prvi dan smo šli na smučišče. Tam so nas razdelili v skupine glede na to, kako dobro znamo smučati. Smučišče je zelo lepo urejeno. Na vrhu je koča, v kateri smo malicali in kosili. Smučali smo skoraj ves dan. Po večerji smo imeli pohode, iskali smo določene zgradbe in znamenitosti v Cerknem, na vodi smo spuščali rakete, spoznavali smo matematiko v okolju. Vsak dan smo smučali in bili sploh zelo telesno aktivni, na koncu pa že zelo utrujeni.

Domov smo se vrnili v četrtek, polni spominov in izpopolnjenega smučarskega znanja. Upam, da se bomo še kdaj udeležili smučarske šole v naravi, saj nam je bilo na Cerknem zelo lepo.

Deja Udovč, 6. razred OŠ Tržišče

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni v osnovnih in srednjih šolah poteka že sedemnajsto leto. Iz leta v leto se število prijavljenih povečuje, kar pomeni, da se tudi mladi zavedajo posledic te bolezni. Sladkorna bolezen je stanje stalno zvišanega sladkorja v krvi. Nastane zaradi pomanjkanja hormona inzulina ali odpora proti njegovemu delovanju. Posledica tega je motnja v presnovi ogljikovih hidratov, beljakovin in maščob. Sladkorna bolezen je v svetu najpogostejši vzrok za slepoto, kronično ledvično odpoved, amputacijo udov in pospeši tudi nastanek srčno – žilnih bolezni.

Na naši šoli se je pripravljalo na tekmovanje 14 učencev, prav toliko se je tudi udeležilo šolskega tekmovanja, ki je potekalo v petek, 16. 10. 2015. Neža Lindič in Eva Flajs sta osvojili bronasto priznanje in sta se 21. 11. 2015 udeležili državnega tekmovanja.

Znanje, ki so ga učenci pridobili na tekmovanju, bo dobrodošlo, predvsem pa jim bo v življenju gotovo prišlo prav, da bodo živeli tako, da sladkorne bolezni ne bodo dobili, in da bodo razumeli tiste, ki jo imajo.

Andreja Umek, mentorica

TEHNIŠKI DAN NA SREDNJEŠOLSKEM CENTRU KRŠKO

V četrtek, 21.4. 2016 smo se učenci tretje triade odpravili v Krško na srednješolski center. Z nami so šli tudi naši razredniki.

Ko smo prispeli v Krško, smo se radelili v 2 skupini. Na šoli nam je najprej ravnateljica srednje šole izrekla dobrodošlico ter predstavila sistem postaj, na katerih se bomo menjavali. Naša prva postaja je bila postaja, kjer smo se pogovarjali o naravi (topla greda, ogljikov dioksid, o ledu, in morjih) in zraven naredili veliko različnih poskusov in tudi sami smo lahko pomagali. Morali smo malce razmišljati in nekateri so bili odlični pri tem. Na naslednji postaji smo dali navodila strojem. Pri tej postaji smo se radelili po 3 in se usedli za računalnike ter imeli pred seboj že vnaprej pripravljen program. Izvedeli smo, da se računalniki med seboj pogovarjajo samo s številkami oz. samo z 0 in 1, kar tudi pomeni da in ne. Ko nam je učitelj razložil, kako se programira, nam je dovolil, da smo sami sprogramirali božične lučke, v kakšnem vrstnem redu naj gorijo in kako hitro. Vsi smo vedeli, da bodo šle take stvari bolj od rok fantom, zato smo tudi kdaj dobile kakšno pomoč, ampak čisto vsi smo bili navdušeni nad upravljanjem božičnih lučk. Po tej postaji smo imeli kratko malico in smo se kasneje odpravili v učilnico za računalniško risanje in pokazali so nam,

kako nastane sama ideja na računalniku, in stroj za izdelavo predmetov iz plastike. Naslednja delavnica je bila razdeljena na tri dele; 1. del je bila razstava izdelkov iz srednje lesarske šole, 2. del je bil za punce najbolj pričakovan: kozmetična in frizerska šola. Medtem ko smo se dekleta prepustile užitkom, so se fantje zabavali ob reševanju miselnih videoigric ter izvedeli, da je znamenito igro Lepo je biti milijonar naredil dijak srednje šole Krško. Ta delavnica je zelo hitro potekla in zelo neradi smo odšli na zadnjo postajo, ki se nam se je zdelo nekaj čisto posebnega. Na tej postaji smo si lahko sami izdelali železne svečnike ter videli različne stroje, ki naredijo iz računalniških zamisli resnične izdelke. Na zadnji postaji smo bili vsi navdušeni.

Mislím, da smo se zelo zabavali in izvedeli veliko novega. Tudi dijaki so bili zelo prijazni.

Eva Flaajs, 7. razred

OBMOČNO SREČANJE LUTKOVNIH SKUPIN

Lutkovna skupina Pikapolonice deluje na naši šoli že vrsto let. Krožek obiskujejo letos učenci 1. triade, ki radi lutke izdelujejo, jim posodijo svoj glas in jih oživljajo. Učenci spoznavajo, da je lutka lahko vsak predmet, igrača. Lahko jo naredimo iz papirja, kartona, plastike, lesa, blaga... Toda šele ko jo oživijo, postane lutka. Ob tem si učenci bogatijo domišljijo, čustva, besedni zaklad, ob vsem tem pa razvijajo pozitivno samopodobo, komunikacijo in socializacijo.

Priprave lutkovnih predstav kar same spodbujajo otroke k ustvarjalnosti na glasbenem, plesnem in likovnem področju. V svetu lutk je mogoče prav vse. Kakršna je otroška domišljija, taka postane

tudi lutka. Za srečanje lutkovnih skupin, ki je bilo 31. 3. 2016 v Boštanju, smo se pripravili z marionetnimi lutkami na palici, ki so predstavljale račko družino. Račka, ki ji petje oz. gaganje ne gre, se poda po svetu. Svet predstavlja polkrog – hribček, kjer nastopijo lutke v ploski tehniki.

Strokovna ocena gospe Jelene Sitar je bila naslednja: »Igralci stojijo za svojo predstavo, so sproščeni in se zabavajo, na odru so prepričljivi in zanimivi.« To nam potrdijo tudi naslednje fotografije.

Andreja Umek, mentorica

OBČINSKO TEKMOVANJE KAJ VEŠ O PROMETU 2016

V sredo, 18. 5. 2016, je že 48. leto zapored je v Sevnici potekalo tekmovanje »Kaj veš o prometu«, ki je preverilo teoretično in praktično prometno znanje šolarjev z osnovnih šol sevniške občine. Tudi letos so se ga udeležili naši učenci: Deja Udovč, Tamara Debeljak, Tim Pirc, Gregor Jereb, Nejc Tratar, Timotej Špelič in Matevž Gačnik. Med skupno 42 udeleženci iz šestih osnovnih šol je 5. mesto zasedla Deja Udovč, 8. pa Tim Pirc. Tudi ostali tekmovalci so se dobro odrezali, saj so ekipno osvojili odlično 2. mesto.

Čestitamo!

ŠOLA V NARAVI V NOVEM VINODOLSKEM

Tudi letos smo učenci petega razreda šli v šolo v naravi. Bili smo v Novem Vinodolskem na Hrvaškem. Bivali smo v hotelu Lišanjski.

Veliko smo plavali. Vsak dan smo šli dvakrat na ure plavanja. Manjkalo ni niti pouk. Barvali smo majice, pisali razglednice, poslikali kamne in pisali dnevnik. V hotelu smo imeli tri obroke zajtrk, kosilo in večerjo. Hrana je bila zelo dobra. Po kosilu smo imeli popoldanski počitek, da smo se lahko vsak dan spočili. Šli smo tudi v mesto. Kupovali smo spominke za domače in se posladkali s sladoledom. Enkrat smo na igrišču

igrali nogomet. Zelo hitro je prišel petek, ko smo spet pospravili kovčke in potovalke in se pripravili na odhod. Nekateri bi še ostali nekateri pa so že komaj čakali, da se odpravimo domov. Med potjo domov smo se ustavili še v Crikvenici in si ogledali akvarij in za domače kupili še zadnje spominke. Ko smo prišli v Tržišče, so nas starši pričakali in tako se je končala šola v naravi.

Najbolj mi je bilo všeč, da smo večkrat šli na sladoled.

Tjaš Pelko, 5. razred

OŠ TRŽIŠČE NA TEHNOGENIJU

Letošnje leto so se na povabilo Gen-ija odzvali tudi učenci OŠ Tržišče in se udeležili predstavitve Tehnologij v Krškem. Predstavili so izdelek, ki so ga v lanskem šolskem letu izdelali v sobotni delavnici pod mentorstvom učiteljice tehnike Hribar Tjaše in učiteljev angleščine Sebastjana Hercigonje in Valerije Povše. Izdelali so poseben mikroskop, ki ob uporabi pametnega telefona omogoča, da si lahko izredno povečamo opazovane preparate. Inovacijo so učenci Gregor Jereb, Žiga Plantarič, Marko Flajs in Ana Sitar predstavili tudi v Krškem. Čestitke ekipi in še veliko uspešnih inovacij.

Zvonka Mrgole

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE

Bralna značka se začne 17. septembra na dan zlatih knjig in konča 2. aprila na mednarodni dan knjig za otroke. V tem času je veliko učencev spoznavalo čudoviti svet knjig, pravljичnih junakov, fantazijskih likov in resničnih zgodb. Ker pa za dobro opravljeno delo včasih dobimo tudi nagrado, smo v goste povabili pesnika, dramatika, režiserja in igralca Andreja Rozmana Rozo. Našim učencem je bolj znan kot igralec, vendar pa piše tudi za otroke. Tudi mi imamo nekaj njegovih knjig. Npr: Pesmi iz rimogojnice, Bober Bor, Gospod Filodendron, Čofl, Mali rimski cirkus, Črvice pesmi in druge... Predstavil je nekaj svojih pesmi in ugank. Najbolj pridnim bralcem pa je podelil bralno značko in se z njimi tudi fotografiral. V letošnjem letu je bilo kar osem zlatih bralcev, kar pomeni, da so bralno značko osvojili v vseh devetih letih šolanja. Za nagrado so poleg diplome prejeli tudi knjigo.

Irena Klukej, mentorica bralne značke

MINI OLIMPIJADA

V četrtek, 6. junija, se je na atletskem stadionu v Brežicah odvijal veliki atletski mnogobojček za najmlajše - MINI OLIMPIJADA. Udeležilo se jo je tudi 17 učencev naše šole. Tekmovali so v skoku v daljino, metu vortexa in teku. 2. mesto je osvojila Janja Jelenc iz 1. razreda, 3. mesto pa Tjaš Pelko iz 5. razreda. Vsi so prejeli tudi diplomo in majico. Čestitamo!

PRIREDITEV "RIŠEM MAMO"

Učenci OŠ Tržišče pod mentorstvom učiteljev vsako leto pripravijo prireditev v počastitev materinskega dne. Tudi letos smo se zbrali v kulturni dvorani v Tržišču v lepem številu. Prisluhnili smo lahko kulturnemu programu pod vodstvom učiteljice Polone Trebše, ki je ob pomoči sodelavk pripravila pristrčen otroški program. Otroci so mamicam in babicam izrazili zahvalo za skrb in razumevanje in jim podarili skromno darilce.

Zvonka Mrgole

LOVSKA RAZSTAVA

V torek, 31. 5. 2016, smo si z razredom ogledali razstavo lovskega društva Tržišče. Tam nam je lovec predstavil vse nagačene živali (veverice, lisice, divje mačke, medveda, različne ptice, srne, divje prašiče, divje zajce...). Razstava živali je bila zelo lepa, saj je

bila obložena s suhim mahom. Na razstavi je bil tudi potoček. Predstavili so nam je lovske pripomočke in opazovalnico, pa tudi lovske običaje. Gospa Alenka Knez pa nam je pokazala slike srečanj, obletnic in tudi oblačila, ki jih nosijo lovci. Povedala nam je veliko o tem, kako lovci ne samo streljajo živali, ampak tudi skrbijo za njih, predvsem pozimi, ko ni veliko hrane. Na zeleni kravati imajo všito jelenovo glavo. Razstavo bi si z veseljem še kdaj ogledala, saj so vanjo vložili veliko svojega truda.

Deja Udovč, 6. razred

ŠOLA V NARAVI V DOMU ČEBELICA

V ponedeljek smo odšli v Dom Čebelica. Med tednom smo imeli različne dejavnosti: učenje o orientaciji, načrt, promet in kolesarjenje, učenje o elektriki, raziskovanje potoka, plezanje po plezalni steni, raziskovanje gozda, kako preživeti v naravi, risanje na panjske končnice in lokostrelstvo. Hrana je bila odlična. V petek nas je čakal še lov na lisico. V čebelici mi je bilo zelo všeč in upam, da bom še kdaj obiskala Dom Čebelica.

Špela Brečko, 4. razred

ZAKLJUČNA ESKURZIJA V GARDALAND

Junija smo učenci zadnje triade imeli zaključno ekskurzijo. Šli smo v zabavišni park Gardaland.

Pot je bila sicer dolga in naporna, vendar smo si krajšali čas s petjem in poslušanjem glasbe. Preden smo se zapodili dogodivščinam naproti, smo pomalicali, potem pa čim prej na najbolj divje naprave. Seveda nismo bili vsi tako pogumni, nekateri smo raje obiskali manj adrenalinske pustolovščine, vendar nam je bilo vseeno lepo. Zabavišni park je bil zelo

obiskan, zato smo morali za nekatere najatraktivnejše naprave čakati tudi do dve uri. Ampak Blue Tornado je bil vreden tega. Dan je hitro minil in že je bil čas za dolgo pot domov.

Domov smo se vrnili polni vtisov in upamo, da bomo še kdaj lahko obiskali ta ali pa kakšen podoben adrenalinski park.

Novinarski krožek, OŠ Tržišče

RAZRED SE PREDSTAVI

1. RAZRED

1. vrsta: Nuša Kramar, Apolonija Renko, Neja Drobnič, Sergej Jene, Adam Okorn, Stanko Pucelj, Lovro Povše.

2. vrsta: Janez Vodenik, Nik Blatnik, Matic Podlogar, Špela Ržen, Jan Kabold, Lara Šinkec, Samo Umek.

3. vrsta: Nika Dolenšek, Janja Jelenc, Lan Trpinc, Branko Pucelj, Vitja Perko, Ingrid Udovč, Lan Suhodolčan, Lana Kalšek.

Razredničarki: Andreja Umek in Mihaela Jelenc.

Prvi razred je letos obiskovalo 23 otrok. Že prvi šolski dan so spoznali dva nova »sošolca«, to sta lutki Lili in Bine, ki sta nas ves čas spremljali in vzpodbujali pri procesu pridobivanja najrazličnejšega znanja. Šolsko leto v septembru so začeli s spoznavanjem med seboj, spoznavanjem šolskih prostorov ter delavcev šole. Navajali so se na pravila, da so lažje skupno preživljali dneve v šoli. Prav vsi so skozi vse leto pridno pridobivali znanje z različnih področij, kar potrjujejo popisani in porisani delovni zvezki. Mnogi izdelki pričajo o bogati ustvarjalnosti ter vestnem in odgovornem delu učencev. Spoznali so števila in računali, pisali veliko tiskano abecedo in se podali v svet branja.

Poleg učenja v razredu pa smo pridobivali plavalno znanje v bazenu v Laškem in se spuščali tudi po toboganu. Pri športnem programu Zlati sonček so dosegli dobre rezultate, saj bo več kot polovica učencev prejela malo zlato kolajno.

Učenci so skozi vse leto obiskovali interesne dejavnosti, kjer so veliko plesali, peli, se igrali z lutkami in se gibali. Sodelovali so na kulturnih prireditvah ter svojim staršem pokazali, kaj že vse zmorejo.

V vsako opravljeno delo je treba vložiti nekoliko truda. Skupno druženje pa nam je poleg vloženega napora prineslo tudi prijetne dogodke, v kar vas bo prepričala anketa na naslednji strani.

NAJDOGODEK V 1. RAZREDU

Samo Umek: »Na pohodu smo si ogledali staro hišo s črno kuhinjo. V živalskem vrtu pa sem prijel zajčka in imel za vratom kačo. Všeč mi je bila razstava o Lovstvu v Tržišču.«

Apolonija Renko, Neja Drobnič: »Na pohodu nam je na Vodalah gospodinja postregla z mlekom in piškoti. Obiskal pa nas je tudi pesnik Andrej Rozman Roza.«

Adam Okorn, Lan Trpinec: »Na snegu smo imeli športno. Vozili smo se z lopatkami, valili kepe in delali snežaka. Gospa Alenka je prinesla paglavce. Bilo je zelo zanimivo.«

Eva Jamšek, Lovro Povše: »Na jesenskem pohodu smo se ustavili na mojem domu. Všeč mi je bilo v živalskem vrtu in takrat, ko nas je obiskala gospa Alenka in nam povedala pravljico o Juriju Muriju v Afriki.«

Stanko Pucelj: »Na Zgornjih Vodalah smo si ogledali hlev in krave. Lepo pa mi je bilo tudi na plavanju.«

Nik Blatnik: »Najbolj mi je bilo všeč na plavalnem tečaju v Laškem ter ustvarjanje velikonočnih izdelkov (zajčka, račka, jajčka).«

Jan Kobold, Janez Vodenik, Vitja Perko: »Na plavanju v Laškem so me nosili valovi in spustil sem

se po toboganu. Tudi izdelovanje snežaka in lopatkanje je bilo zelo zanimivo.

Nuša Kramar: »Na pomladnem pohodu smo se ustavili na mojem domu. V živalskem vrtu pa mi je bilo najlepše, da sem božala zajčka.«

Špela Ržen: »Na pohodih mi je bilo všeč opazovati naravo, v šoli pa peka piškotkov.«

Lara Šinček, Ingrid Udovič: »Plavali smo v bazenu in se spuščali po toboganu v Laškem. V živalskem vrtu pa sem božala zajčka in kačo.«

Matic Podlogar: »Všeč mi je bilo ustvarjati z naravnimi materiali. Vesel sem, da sem se naučil plavati in se vozil po toboganu.«

Nika Dolenshek: »Risali smo svoje mamice. Udeležila sem se revije pevskih zborov v Sevnici. Dobro je bilo, ko smo pekli piškote.«

Sergej Jene: »Na pohodu na Škovec sem spoznal dom mojih dveh sošolcev – Branka in Stanka. V živalskem vrtu pa sem videl leva in božal nekatere živali.«

Janja Jelenc: »V živalskem vrtu so mi bili najbolj všeč konji. Zelo pa sem vesela, da sem se naučila plavati.«

Lan Suhodolčan: »Všeč mi je bilo potapljanje in pobiranje igrač ter spuščanje po toboganu.«

Branko Pucelj: »V živalskem vrtu sem videl leoparda in morskega leva. Na pohodu na Vodalah pa sem božal bikce in piščančke.«

Lana Kalšek: »Prijetno mi je bilo na velikonočni delavnici ter na pohodu, ker smo šli mimo mojega doma.«

2. RAZRED

1. vrsta: Anja Jereb, Laura Lazar, Anej Skušek, Benjamin Jurič, Manca Grozde, Nik Glušič.

2. vrsta: Luka Jazbec, Anže Povšič, Enej Jazbec, Gal Tramte, Aleks Gorenc, Ian Lev Planinšek, Gabrijel Režen.

Razredničarka: Magda Flajs.

Drugi razred je obiskovalo 13 učencev. Pouk smo imeli v isti učilnici kot lansko leto, zato se nam ni bilo potrebno navajati na nov prostor. Pogrešali pa smo nekaj več prostora. Zaradi stiske v razredu je večkrat nastal kakšen prepir, a smo se morali navaditi. Učili smo se potrpežljivosti in sprejemanja drug drugega. Učili pa smo se tudi branja, pisanja pisanih črk, števil do sto in računali do sto.

V Šentjanžu smo tekli kros, s Športkotom smo se igrali športne igre, z učenci prvega razreda smo šli v Laško na plavanje, šli smo na pohod in na igrišču imeli atletske troboj. Udeležili smo se tudi kulturnih prireditev in na mnogih tudi sodelovali. Spoznali smo galerijo, v njej tudi ustvarjali in nato v razredu vsak teden pripravljali tudi svoje razstave umetniških izdelkov.

Leto je hitro minilo in sedaj se veselimo zasluženih počitnic.

ZGODBA OB SLIKI

Mii je izpadel zob

Živela je Mia. Ko je prišla domov je vzela jabolko in ga pojedla. Pri tem ji je izpadel zob. Umila si je zobe in telo. Oblekla si je pižamo. Potem je dala izpadli zob pod blazino in šla spat. Takoj za tem je prišla zobna miška. Vzela je zob in ji dala 3 evre. Potem je zobna miška izginila. Ko se je Mia zbudila, je pogledala pod blazino. Opazila je 3 evre. Bila je zadovoljna. Mamo je vprašala, če lahko gre v trgovino. Mama je dovolila. Šla je v trgovino in si kupila sok.

Anja Jereb, 2. razred

Izpadel mi je zob

Katja se je zbudila. Nato je pojedla zajtrk. Ko je Katja jedla kosilo, ji je izpadel zob. Preden je Katja odšla spat, je zob odložila pod blazino. Ob polnoči je h Katji prišla zobna miška in ji dala 100 evrov in 5 centov. Ko se je Katja zbudila, je našla denar. Šla je v trgovino in si kupila sladoled in kopalke.

Ian Lev Planinšek, 2. razred

Izgubljeni zob

Nekega jutra je Katja zajtrkovala. Jedla je jabolko. Potem ji je izpadel zob. Zob je pokazala mami in ga dala pod blazino. Mami je vprašala, kdaj bo zobna miška prinesla denar. Katja se je odpravila spat. Tedaj je prišla zobna miška in dala denar. Katja se je zbudila in vzela denar. Mami je vprašala, če gre lahko v trgovino. Mami ji je dovolila. Kupila si je kopalke.

Benjamin Jurič, 2. razred

Lari je izpadel zob

Nekega dne je Lara šla v šolo in v šoli ji je izpadel zob. Ko je prišla domov, je dala zob pod blazino. Naslednji dan je pogledala pod blazino. Nič ni bilo. Potem je bil nov dan in spet je pogledala pod blazino. Tam je bilo 10 evrov.

Manca Grozde, 2. razred

3. RAZRED

1. vrsta: Neja Tratar, Nuša Štih, Jure Flajs, Žan Janežič, Gaja Janežič, Pia Gačnik.

2. vrsta: Hana Plazar, Ajda Jamšek, Žana Bartolj, Lea Plazar, Tjaša Tratar.

Razredničarka: Nataša Dular.

Kot vsako leto, so tudi letos tretji razred obiskovali čudoviti otroci. Enajst radovednih, nadvse prijaznih, dobrosrčnih in ravno prav navihanih otrok v najlepših letih. Par besed tega zapisa je sposojenih od Kljukca s strehe, prvega junaka, ki smo ga spoznavali v jutranjem branju v nadaljevanjih. Ker so ti otroci pred leti spoznali, da je knjiga tista, v kateri je lepota, znanje, zabava in še marsikaj, so skozi celo leto pridno brali. Za bralni list (v bistvu zase), za bralno značko (tudi zase), za domačo nalogo (saj vem, da veste, za koga) in kar tako, zase. Ker so z branjem bogatili besedni zaklad, so se naučili pisati odlične zgodbe, opise, obnove, razglednice... Računajo do tisoč, množijo in delijo kot za šalo. Spoznajo se na okolje, plešejo ljudske plesse, se radi gibajo, plavajo kot delfini, da o tem, kako čudovito pojejo, rišejo in slikajo, niti ne govorimo.

Skupaj so na plavalnem tečaju preživeli nepozaben teden, se zabavali, smejali, tolažili in prijateljsko bodrili. Že drugo leto zapored so imeli najčistejše zobke na šoli, zato so si prislužili zaslužen nagradni izlet v Ljubljano, kjer so v Hali Tivoli plesali in peli s Čuki.

Lepi spomini na Terme Čatež

V tednu od 18. do 22. aprila smo bili v Termah Čatež. Tam smo se naučili veliko novih stvari in se tudi zabavali. V ponedeljek smo odšli na recepcijo in tam smo dobili ključke od sob. Ko smo razpakirali, smo odšli na kosilo. Po kosilu smo šli plavat. Ko smo se vrnil, so meni in Tjaši podelili srebrnega delfinčka. Potem pa smo šli na sprehod in se peljali na brodu. V torek smo šli na zajtrk in potem plavat. Šli smo na pošto in kupili razglednice. Ko smo se vrnil, smo gledali Pingvine z Madagaskarja. V sredo smo šli v piratski zaliv in v indijansko vas. V četrtek smo gledali film Albert. V petek smo šli v mini kazino ter spakirali in odšli domov. V sobi sem bila s Pio in Nejo. Tega tedna ne bom pozabila.

Nuša Štih, 3. razred

Nagradni izlet v Ljubljano

V četrtek 26. 5. 2016, smo učenci 3. razreda odšli v Ljubljano v Halo Tivoli. Tja smo odšli zato, ker smo zmagali na tekmovanju čistih zob. Tam smo si ogledali akrobacije skupine Dunk Kings. Nato so sledile nagrade za čiste zobe. Po podelitvi so prišli Čuki in so nam zapeli: Z nogo ob tla, Bam, bam, Mi gremo pa na morje... Po pesmih sem dobila avtogram Jožeta in Jerneja. Bilo nam je zelo všeč.

Tjaša Tratar, 3. razred

Obisk živalskega vrta

V četrtek, 18. 2. 2016, smo šli v živalski vrt v Ljubljano. Ko smo pojedli malico, nas je vodnica Tadeja odpeljala pogledat trening morskega leva. Nato smo šli pogledat bobre, ki niso prišli iz jeza, zato smo odšli naprej. Šli smo do gepardov, ki jima je bilo ime Sven in Svena. Šli smo pogledat zanimivosti o gepardih in izvedeli smo, da imajo gepardi kremplje zunaj, da jim ne drsi in rep imajo za ravnotežje. Nato smo odšli pogledat šimpanze, ki jim je ime Neža, Mojca, Nika in Boris. Bili so zelo smešni. Ogledali smo si tudi volkove, medvede in mačje pande. Na koncu smo lahko dobili v roke kunca, kačo in pajka. Zelo si želim, da bi videla še druge živali, ampak je bilo tudi to zanimivo.

Pia Gačnik, 3. razred

4. RAZRED

1. vrsta: Laura Jazbec, Aljaž Kuhar, Lara Konček, Filip Okorn, Jan Knez, David Knez.

2. vrsta: Lana Gačnik, Nastja Knez, Špela Brečko, Maša Pucelj, Jan Hočevar, Anej Perko, Matic Jamšek.

Razredničarka: Polona Trebše.

Sem Jan H.. V tem šolskem letu je bilo zelo zabavno in poučno. Najbolj všeč mi je bilo v Čebelici. Tudi učiteljica je bila prijazna. Mislim, da smo se veliko naučili. Kljub temu da se veselim počitnic, se bom težko poslovil od sošolcev in jih bom pogrešal čez počitnice.

Sem Špela. V 4. razredu smo se imeli SUPER. Najbolj všeč mi je bilo v Domu Čbelica. Pred vsakim testom me je bilo malo strah. Učiteljica je bila zelo zelo dobra, bila pa je huda, kadar je nismo poslušali ali ubogali. Četrtni razred bom res pogrešala, prav tako pa tudi učiteljico Polono.

Jaz sem Maša. V tem šolskem letu mi je bilo najbolj všeč, kadar smo delali po skupinah, ko smo sami raziskovali. Naučili smo se veliko novega in delali različne izdelke. Rada bi se naučila še več. V Domu Čbelica mi je bilo zelo všeč, saj smo se res zabavali in hkrati veliko naučili. To šolsko leto mi je bilo všeč.

Sem Matic in sem star 9 let. V 4. razredu mi je bila najbolj všeč šola v naravi v domu Čbelica. Tam smo kolesarili, plezali po plezalni steni, streljali z lokom in počeli še veliko zanimivega. V razredu se imamo zelo dobro. Včasih se skregamo, a smo kmalu zopet prijatelji. Komaj čakam, da bodo počitnice, a bom zelo pogrešal četrtni razred.

Jaz sem Anej. V tem razredu sem se res veliko naučil in sploh ni bilo tako težko, kot sem mislil na začetku. Moja najljubša predmeta sta bila matematika in športna. V razredu se razumemo, včasih se skregamo, ampak smo še vedno prijatelji. Učiteljica je bila prijazna, včasih pa je morala biti tudi malo huda. Marca smo odšli v Čbelico, kjer je bilo res zabavno. To šolsko leto je bilo zelo zabavno. Pogrešal bom učiteljico in ta razred, se pa že veselim nove šole.

Sem Nastja. To šolsko leto je bilo zelo zanimivo in zabavno. Na začetku me je bilo strah ocen, a sem videla, da ni tako težko, čeprav sem se morala močno truditi. Všeč so mi bila praznovanja in obdarovanja v šoli. Meseca marca smo odšli v dom Čbelica, kjer sem se res imela super. V 4. razredu je bilo zelo zabavno!

Živijo, sem Laura. Stara sem 10 let. V tem šolskem letu sem se veliko naučila in minilo je zelo hitro. Najbolj všeč mi je bila disko zabava v Čebelici. Upam, da se še kdaj vrnem v ta dom. Najljubši predmet letos mi je bila likovna umetnost, čeprav sem se pri vseh predmetih trudila. V razredu sem se z vsemi razumela. Učiteljica je zelo prijazna. Četrty razred mi je bil zelo všeč.

Sem Aljaž. Moji sošolci so najboljši. Najbolj mi je bilo všeč v Čebelici, kjer smo se imeli res super. Veliko smo se naučili, hodili na sestanke in se zelo zabavali. V tem šolskem letu sem se imel zelo lepo.

Sem Lara. To šolsko leto mi je zelo hitro minilo. Najbolj so mi bili všeč športni dnevi in šola v naravi – Dom Čebelica. V šoli smo se ogromno naučili. Najbolj bom pogrešala učiteljico, saj ni bila veliko huda na nas. V razredu smo se dobro razumeli in šolsko leto mi bo ostalo v lepem spominu.

Sem Jan K., moji prijatelji so Anej, Filip, David, Aljaž, Jan in Matic, torej vsi moji sošolci. Najbolj mi bo ostalo v spominu petdnevno bivanje v šoli v naravi – dom Čebelica je res zakon. Moji najljubši predmeti so športna, matematika in slovenščina.

Sem Lana, stara sem 10 let in hodim v četrti razred. To leto je zelo hitro minilo in res smo se veliko naučili. Moje najboljše prijateljice so Laura, Nastja in Lara. Z njimi se najbolj razumem in jim zaupam. Najlepši spomin iz četrtega razreda bo gotovo bivanje v domu Čebelica, kjer smo se imeli res super. V šoli mi je bilo všeč tudi to, da smo lahko občasno pri spraševanju povedali številko, potem pa nas je učiteljica vprašala. Rada bi se zahvalila učiteljici, ki nas je veliko naučila in nam omogočila možnosti za boljšo oceno. Hvala vam! Zelo se bom spominjala 4. razreda, saj smo se imeli res lepo.

Moje ime je David. To šolsko leto je hitro minilo. Najbolj se spominjam Čebelice, kjer smo se res veliko naučili. Tam smo spoznali tudi nove prijatelje in se imeli lepo. Mislim, da smo se pri vsakem predmetu veliko naučili. Počitnic se že veselim, bom pa pogrešal prijatelje in učiteljico. To šolsko leto mi bo ostalo v lepem spominu.

Sem Filip. To šolsko leto je hitro minilo. Moj najboljši prijatelj je Anej. Najbolj všeč mi je bilo v Domu Čebelica, kjer smo se še bolj spoznali in se lepo razumeli. V tem šolskem letu smo se veliko naučili. Komaj čakam naslednje leto!

5. RAZRED

1. vrsta: Aljaž Janežič, Rok Cerovšek, Jan Jelenc, Maruša Dragan, Ela Jurič, Nastja Klukej, Larisa Skušek.

2. vrsta: Lara Kukec, Neža Gačnik, Tamara Gorenc, Aljaž Rafko Knez, Kristjan Brgant, Vid Režen, Tjaš Pelko.

Razredničarka: Irena Muzga

V petem razredu je sedem fantov in sedem deklet. Učenci smo prijazni, nagajivi, zabavni, igrivi... včasih smo celo mirni in tihi. Tudi učiteljica je zelo prijazna, a ne vedno. Peti razred hitro mine. Veliko smo pisali, risali, peli, spoznavali različne živali... Ob koncu leta smo šli v šolo v naravi in na ekskurzijo. Bili smo na različnih izletih in veliko smo nastopali.

Večkrat smo se pogovarjali o pasteh mladostništva. Imeli smo predavanja o higieni in zasvojenosti. Obiskal nas je policist Marko, ki nam je predstavil različne teme iz projekta Policist Leon svetuje. Učiteljica je bila zelo prijazna, včasih pa tudi huda.

Maruša Dragan

Končno sem se naučila kako se reče hribu nad Tržiščem (Švajgerjev hrib). Ni mi bilo všeč, da smo imeli pogosto veliko domače naloge in če sem dobila slabo oceno.

Neža Gačnik

Všeč mi je bilo, da smo v šoli tudi mi kuhali. Radi smo imeli ure v računalniški učilnici. Učili smo se pisati pismo in ga poslati po e-mailu, učili smo se narediti PowerPoint, delali smo različne naloge za ponavljanje. Želim si, da bi bila boljša pri vseh predmetih, ker vem da zmorem.

Tamara Gorenc

Všeč mi je bilo, da smo se vsak mesec presedali, zato sem komaj čakala, da bo konec meseca. Če bi lahko, bi tudi kaj spremenila, da bi bilo manj testov in spraševanja – ha ha...

Nastja Klukej

6. RAZRED

1. vrsta: Dejan Zelič, Tilen Trbovc, David Žibert, Deja Udovč, Anja Konček.

2. vrsta: Matevž Gačnik, Tim Pirc, Teja Zelič, Stan-ka Kralj, Domen Šulc.

3. vrsta: Lara Rosa, Lučka Simeonov, Nika Drob-nič, Tamara Debeljak, Valentin Knez.

Razredničarka: Tjaša Hribar

Smo učenci 6. razreda. V razredu nas je petnajst učencev, natančneje osem deklet in sedem fantov. Smo zelo zabaven razred, ki je vedno nasmejan. Radi igramo nogomet, izdelujemo izdelke iz lesa, se zabavamo, plešemo, kuhamo in skrbimo za naših 40 paličnjakov. Obožujemo uro tehnike in tehnologije z našo razredničarko Tjašo Hribar. Pri krožku in pri pouku zelo radi izdelujemo izdelke. Pri gospodinjstvu smo izdelovali zabavne kruhke. Radi imamo tudi ure športne vzgoje. Se razumemo, kljub temu da smo včasih različnih mnenj.

7. RAZRED

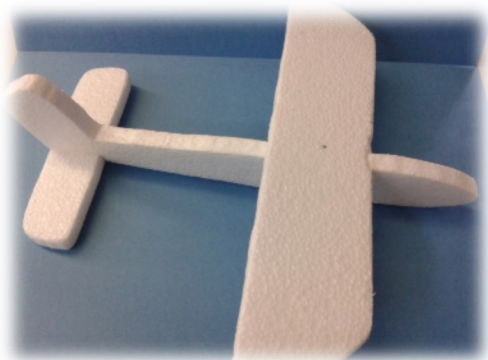
1. vrsta: Denis Gorenc, Eva Flajs, Ana Sitar, Saša Rantah, Gregor Jereb, Nejc Tratar.

2. vrsta: Domen Kunej, Nik Valant, Eva Grozde, Timotej Špelič, Domen Zelič.

Razrednik: Sebastjan Hercigonja.

V 7. razredu nas je le še to leto 11. To smo Eva Flajs, Denis Gorenc, Eva Grozde, Gregor Jereb, Domen Kunej, Saša Rantah, Ana Sitar, Timotej Špelič, Nejc Tratar, Nik Valant in Domen Zelič. Naš razrednik je Sebastjan Hercigonja. Vsi se veselimo nove šole. Letošnje leto smo začeli z velikimi pričakovanji o znanju. Spoznali smo veliko novih učiteljev, kot sta učitelj Matic Gunstek in učiteljica Manja Hren. Letos smo bili zelo uspešni na področju različnih tekmovanj. Udeležili smo se televizijskega tekmovanja iz področja splošnega znanja-Male sive celice. Fantje so bili uspešni na področju športa. Doživeli smo veliko vzponov in padcev. Imeli smo veliko zabavnih izletov. Že na začetku leta smo bili zelo zagnani, saj smo ustvarili svoj prvi film. Pri tem sta nam pomagala razrednika 6. in 7. razreda. Pri razrednih urah se pogovarjamo o pasteh mladostništva in takrat vedno pospravimo eno čokolado. Med odmori se večkrat pogovarjamo, dokler ne pride učiteljica v razred. Na končni izlet smo šli v Gardaland. V sedmem razredu nam je bilo lepo in veselimo se drugega leta.

:D

8. RAZRED

1. vrsta: Zala Poljanec, Kristina Turk, Ana Lindič, Neža Lindič, Sandra Jene.

2. vrsta: Gašper Kukec, Gregor Kuhar, Silva Stušek, Tadej Mrgole, Luka Dragan.

3. vrsta: Gregor Švigel, Žan Knez, Jernej Gačnik, Gašper Brajer.

Razredničarka: Silva Stušek.

V razredu nas je 13, pet punc in osem fantov. Letos se nam je na novo pridružil Gašper Kukec, ki pa nas bo naslednje leto zapustil. Naša razredničarka je že drugo leto zapored učiteljica matematike in fizike, Silvestra Stušek. Smo zelo živahni, med seboj pa se kar dobro razumemo. Pri učiteljih nismo ravno priljubljeni, ampak jih znamo tudi nasmejati in presenetiti. Ocene so različne. Pri fantih so nekoliko slabše, kot pri dekletih. Vseeno pa smo dobili tudi priznanja. Nekateri na športnih, drugi pa na tehničnih ali naravoslovnih področjih. Med fanti in dekleti pride večkrat do nesporazumov, po navadi ob četrtkih. Dekleta se med odmori pogovarjamo in veliko družimo, večkrat gremo tudi skupaj peš domov. Fantje pa se zabavajo na svoj način. Skupaj najraje igramo nogomet. Zelo pa se veselimo nove šole pa tudi 9. razreda. Želimo si, da bi v naslednje šolsko leto stopili v enakem številu.

9. RAZRED

1. vrsta: Laura Pikica Slak, Katarina Jelenc, Blanka Hribar, Anja Pirc, Nina Štih, Melisa Špelič, Špela Blaznik.

2. vrsta: Roman Dobovšek, Silva Stušek, Bojana Pešec, Zvonka Mrgole, Mihaela Jelenc, Polona Trebše, Magda Flajs, Breda Rman.

3. vrsta: Slavica Dežman, Vera Dragan, **razredničarka Irena Klukej**, Tjaša Hribar, Nataša Dular, Andreja Flajs, Irena Muzga.

4. vrsta: Branka Petkovšek, Jan Stušek, Žiga Plantarič, Jure Tratar, Timotej Blažič, Timotej Perko, Jernej Balažič, Žiga Kuhar, Sebastjan Hercigonja.

Smo učenci 9. razreda. Ravnokar smo zaključili osnovnošolsko izobraževanje. Smo zadnja generacija, ki ga je zaključila še v stari šoli. Letošnje šolsko leto je zelo hitro minilo, mogoče še prehitro, saj se bodo sedaj naše poti razšle. Vse leto smo bili pridni, delavni in ubogljivi. Začetek leta je postregel z obilico dogodkov. Bili smo v šoli v naravi v domu Škorpijon, nekateri so obiskali London, priredili smo čajanko. Veliko časa pa smo namenili izbira-nju srednje šole. Bili smo tudi na informativnih dnevih, da smo se lažje odločili. Bili smo na zaključnem izletu v Gardalandu, kjer smo zelo uživali ter bili polni adrenalina. Zadnje mesece smo največ svojega časa namenili pripravi valetе, ki je potekala, kakor smo si zamislili. Zdaj pa že vsi nestrpni in polni pričakanj, komaj čakamo, da bomo vstopili v srednjo šolo.

LITERARNO UMETNIŠKI KOTIČEK

OD ZRNA DO KRUHA

Poleti po njivah vozijo veliki kombajni. Včasih teh strojev še ni bilo. Kako pa je bilo včasih? O tem mi je pripovedovala moja babica. Veliko sem izvedela o tem, kako so želi, mlatili in mleli žito. Vem tudi, kje in kako so pekli kruh. To si predstavljam kot potovanje zrna, dokler ne postane kruh.

To potovanje se začne na polju pri žetvi. Že veliko prej je kmet posejal pšenico ali ječmen in poleti je žito dozorelo. Žanjice so bile ženske, ki so žele. Srpi so morali biti sklepani in nabrušeni. Žito so povezovale v snope, ki so jih zavezovale s posebnimi vozli. Otroci so po njihovi običajno pobirali odpadlo klasje. To delo se je opravljalo v začetku junija in julija. Dalati so začeli že zgodaj zjutraj in vztrajali ves dan.

Pred mlačvijo so morali žito posušiti. Obesili so ga na kozolec. To je bilo težko delo, ki sta ga opravljala dva. Prvi je stal na posebnem stolu. Pri nas so ga imenovali »hlapec«. Hlapec je priprava, ki so jo obesili na »rante«, da si lahko na njej stal. Drugi mu je s podajačem podajal snope in ta na stolu jih je obesil. Žito se je sušilo tri tedne.

Po treh tednih sušenja so žito mlatili. Izvedela sem, da niso več mlatili s cepci. Imeli so že skupno zadružno mlatilnico, ki je šla od vasi do vasi, od hiše do hiše. Delo z mlatilnico je bilo nevarno. Dedek mi je povedal, da je tistemu, ki je snope dajal vanjo, včasih odtrgalo prst ali pa kar celo roko. Delo je opravljalo vsaj deset ljudi. Na koncu so bili vsi umazani. Ker v hiši niso imeli kopalnice, so se okopali kar v reki Mirni. Na koncu je sledil »likof«. Bila je dobra malica in veselje po dobro opravljenem delu.

Ker je mlatilnica zrnje in slamo odmetala v isto posodo, so žito stresli na reto. To je bilo sito z velikimi luknjami, skozi katerega je padalo zrnje, slama pa je ostala na vrhu. Z zrnjem je padal tudi plevel, slama pa je ostala na vrhu. Zrnje so očistili s posebno napravo, ki so jo imenovali »pajkelj«.

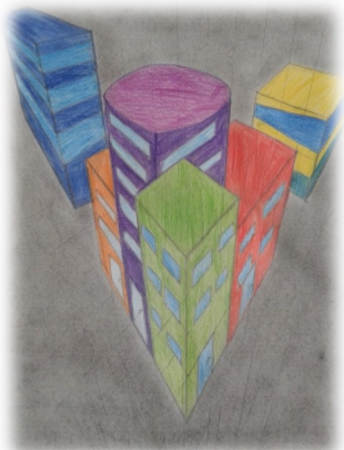
Tako je bilo zrnje pripravljeno, da postane moka. Mleli so ga v mlinih z velikimi mlinskimi kamni, ki jih je poganjala voda. Pri nekaterih mlinarjih so tudi otroci dobili kos kruha, nekateri pa žita niso pravočasno zmleli..

Iz moke so matere spekle kruh. Pekle so ga v krušnih pečeh. Ko se je pekel, je dišalo po vsej hiši. Nekateri hiše so imele dovolj žita in tudi dovolj kruha. Drugod pa so ga matere zaklepale in so ga same delile pri obrokih.

Tu se potovanje kruha konča. Pri nas doma še pečemo kruh v krušni peči. Do njega smo spoštljivi. Vem, da so bili včasih še bolj. Zelo rada imam kruh moje babice in upam, da ga še dolgo ne bo zmanjkalo.

Eva Flajs, 7. razred

Danes živimo v času, ko imamo na izbiro veliko vrst kruha. Ali si predstavljate, kako so živeli naši predniki? Najbrž ne, zato vam bom to danes opisala.

Dandanes imamo na izbiro veliko vrst hrane. Z njo pogosto ravnamo neprimerno. Mečemo jo celo v smeti in je ne cenimo tako, kot so jo naše babice in dedki.

Včasih so kruh bolj cenili, saj so morali veliko delati ročno in s pomočjo domačih živali. Veseli so bili vsake drobtinice. S kruhom so morali ravnati lepo, saj je bilo skoraj pri vsaki hiši veliko lačnih ust. Že kot otroci so morali pomagati staršem razsipavati gnoj po njivi in pomagati tudi pri domačih opravilih.

Ko so starši orali njivo, so morali otroci z živali otepati muhe. Po oranju je sledilo brananje. Ko je bila njiva pripravljena, so jo posejali s pšenico. Poleti je pšenica dozorela in vaške žanjice so jo požele s srpi in jo zvezale v snope. Moški pa so jo omlatili.

Pšenico so presejali na rešeto, nekateri pa so že imeli pajkelj. Z navadnimi vozovi so jo odpeljali v mlin. Tam jim je mlinar pšenico zmel v moko.

Gospodinje so pekle kruh v krušni peči. Belega so imeli le ob večjih praznikih. Imeli so ga le za nekaj dni in se niso pritoževali, če niso vsak dan dobili svežega kruha. Nekateri so šli s trebuhom za kruhom, tudi v tujino. Drugi pa so šli samo k premožnejšim kmetom.

Spoznala sem, da je od zrna do kruha zelo dolga pot. Mislim, da si nekateri sploh ne predstavljamo, kaj je to pomanjkanje in upam, da ga ne bom nikoli doživela.

Ker so bili kmetje včasih tako pridni, še danes velja pregovor: « Kdor dela, kruha ne strada.

Tamara Debeljak, 6. razred

Pripovedovali so mi, kako so včasih pridelovali žito in pekli kruh.

Kmet je vedno izbral najboljše zrnje za seme. Pozno jeseni so na njive zvozili hlevski gnoj, jih zorali in prebranal. Včasih so to opravljali z voli, s konji in tudi s kravami. Kmet je vzel skrbno izbrano seme in ga posejal po njivi. Potem je vpregel vola in njivo še enkrat prebranal, da se je seme skrilo pod zemljo.

Potem je zemlja pod globoko snežno odejo legla k počitku. Spomladi, ko se je sneg stopil in se je otoplilo, je žito začelo bujno rasti. Prav tako je veselo poganjal tudi plevel, zato so ga ročno pleli. Vsak dober gospodar je večkrat hodil na njivo in opazoval rast žita. Bal se je, da bo prišla »huda ura« in mu uničila pridelek. V velikem srpanu je napočil dan žetve. Kmetje so se dogovarjali, kdaj bo kdo žel, saj so pri tem opravilu drug drugemu pomagali. Žanjice so žele žito, zato so vstajale zelo zgodaj, včasih tudi ob dveh ponoči. Za njimi so moški žito vezali v snope, ga nalagali na voz ter vozili sušit na kozolec. Čisto zadaj pa so tekali otroci in pobi-

rali klasje. Žito se je na kozolcu sušilo približno en mesec. Posušeno žito so mlatili s cepci. Ko so ga omlatili, so zrnje najprej očistili skozi rete. Potem so si pomagali z »vejevcem«, ki je od zrnja ločil pleve, prah in seme na plevela. Očiščeno zrnje so skladiščili v velikih lesenih zabojih.

Ko so potrebovali moko za kruh, so zrnje v vrečah nosili v mlin. Kmet, ki je hotel veliko moko, je ponavadi vzela črna. Sestavine za kruh so bile moka, sol, suh kvas, voda ali mleko. Gospodinja je zamesila testo. Ko se je krušna peč dovolj segrela, je vanjo z loparjem položila hlebce. Po približno eni uri je bil kruh svež in zlato – rjavo zapečen. Lačni otroci so ga komaj čakali.

Mislim, da je treba kruh spoštovati, saj je zanj potrebno veliko truda in trdega dela.

Nejc Tratar, 7. razred

Ko je bila moja babi še otrok, so si morali hrano pridelati sami. Tudi žito za moko, iz katere so pekli kruh, so morali pridelati sami.

Jeseni je bil čas setve. Na njivo so z gnojnim košem navozili gnoj. Nato so z voli njivo preorali in prebranal. Potem je gospodar ročno posejal žito. Njivo so nato še enkrat prebranal.

Spomladi so žito opleli. Škropiv niso poznali. Julija je bil čas žetve. To delo je bilo težko, zato so si vaščani med seboj pomagali. Žanjice so zgodaj zjutraj odšle s srpi na njivo. Držale so se pregovora: »Rana ura, zlata ura«. Žito so povezale v snope. Za njimi so šli otroci, ki so pobirali odpadlo klasje. Možje so snope odnesli v kozolec, kjer se je žito posušilo. Potem je nastopil čas mlačve. Tudi pri tem delu so si vaščani med seboj pomagali. Mlatili so več dni s cepci na podu – to je bil del skednja. Ponoči so morali paziti, da jim mlatiči iz sosednje vasi niso ukradli cepcev. To delo je bilo težko, a so si ga lajšali s pripovedovanjem šal in zgodb.

Na koncu so imeli pojedino – imenovano »likof«.

Očiščeno zrnje so hranili v kaščah. En del je šel za setev, drugi pa za moko. Zrnje so odnesli v mlin. Tam so ga zmleli v moko, iz katere so gospodinje spekle kruh v krušni peči.

Preden so kruh načeli, so ga na spodnji strani prekrizali.

Včasih so s kruhom varčevali in z njim so ravnali spoštljivo. Moja babi mi je povedala, da so jo že v rani mladosti naučili pregovora: »Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga.«

Ljudje so včasih kruh bolj cenili kot danes, saj je bila pot od zrna do kruha veliko težja.

Domen Šulc, 6. razred

MOJA PRAVLJICA

ČIRA ČARA SVINČNIK

Nekoč je bil en majhen otrok in ni imel svinčnika, ki bi sam pisal nalogo. Če bi imel čarobni svinčnik, bi rekel: Čira čara, naj svinčnik dela! In bi že delal. Ta fantek bi bil srečen.

Gabrijel Režen, 2. razred

ČAROBNI ŠILČEK

Nekoč je živela Lina, ki si je želela šilček, ki bi sam šilil. Da bi rekla: Šilček ropotalček, vzemi svinčnik in ga ošili. Ko bi ošilil, bi rekla: Šilček ropotalček, svinčnik odloži. Nekega dne je priletela ptička in je rekla Lini: Kar hočeš, boš dobila. In res se je uresničilo, šilila je s šilčkom svoje svinčnike in srečno je živela s čarobnim šilčkom ropotalčkom.

Anja Jereb, 2. razred

NEKOČ

Nekoč so živeli palčki. Bilo jih je deset. Imeli so hišico. V hišici so imeli deset postelj, veliko mizo, deset stolov, dolg prt, deset krožnikov in veliko posodo. Ko so vstali, so postlali postelje in šli v rudnik. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Nik Glušič, 2. razred

GUSAR BERTO

Nekoč je živel gusar Berto, ki je bil upokojen. Nikogar ni maral v bližini svoje hiše. Nekega dne je igral na svojo harmoniko. Ta harmonika je bila čarobna. Sredi gusarske pesmi je zaslišal trušč, ki ga je zganjal fantek. Spoznala sta se in živela srečno do konca svojih dni.

Luka Jazbec, 2. razred

SREČANJE S ČAROBNO VILO EMILIJO

Na mostičku čez potok se sklonim in zagledam vilo. Prijazno se mi nasmehne in prileti k meni. Kdo si pa ti? Me vpraša. Jaz sem Žana. Kdo si pa ti? Sem vprašala vilo. Jaz sem Emilija. Vsak, ki je zelo prijazen do živali, mu izpolnim željo, je rekla vila Emilija. In danes bom željo izpolnila tebi. No, povej, kaj si želiš? Vpraša Emilija. Razmislila sem in dejala: Želim si, da bi se moja muca, ki sem jo imela zelo, zelo rada, vrnila, ker je poginila. Vila je prijela čarobno palico, se zavrtela in na mene se je vsul kup bleščic. Pojavil se je moj dom. Vila se je nasmehnila in že je ni bilo več. K meni pa se je zapodila majhna muca.

Žana Bartolj, 3. razred

Z očetom na lovu

Moj oče je lovec in med poletnimi počitnicami me je povabil na lov.

Od doma sva se odpravila okoli 18. ure, ko je bil še dan. Šla sva na prežo v Hantinu. Počasi se je začelo mračiti. Nekaj časa sva čakala, jaz sem mu včasih postavil kakšno vprašanje. A kljub temu sta pritekli dve damjakovi junici, ki sta se nekaj časa pasli in potem po stečini stekli v gozd. Preža je bila stara in majava, tako da me je bilo malo strah, a ko sem videl junici, me ni bilo ničesar več strah. Dolgo sva čakala, potem je oče zelo daleč zagledal srnjaka. Bil je tako daleč, da

ga tudi z daljnogledom nisem dobro videl. Srnjak je kmalu odšel. Čez dolgo časa sva slišala kruljenje divje svinje. Ko je bilo spet vse tiho, sva se okoli 23. ure odpravila domov.

Na lovu mi je bilo zelo všeč in upam, da bova šla še kdaj.

Jure Flajs, 3. razred

ČE BI BIL OČE...

Bil sem mlad in zelo zaljubljen v svojo ljubico. Imel sem zelo dobro službo. Zelo sem si želel, da bi ustvaril družino. Kmalu sem se poročil in imela sva tri otroke. Z ženo sva lepo skrbeli za njih. V dopoldanskem času sva bila žena in jaz v službi, popoldne pa sva veliko časa preživela z otroki. Zelo veliko smo se igrali, peli, brali in hodili na sprehode. Včasih sem moral biti tudi strog. Učil sem jih, da morajo biti prijazni in pridni v šoli kot pri domačih opravilih. Biti oče je zelo naporno, a lepo je imeti družino in zanjo skrbeti.

Jan Knez, 4. razred

ČE BI BIL OČE...

Če bi bil oče, bi bil strojevodja. Imel bi sina po imenu Jakob. Z njim bi se igral. Imel bi ženo. Svojo družino bi imel zelo rad. Šli bi na Lisco in se sprehodili. Utrujeni bi prišli domov, takoj bi zaspali in potem bi prišel nov dan ter nove dogodivščine. Uf, biti oče je zelo naporno!

Jan Hočevar

ČE BI BILA MAMICA BI...

Če bi bila mamica, bi morala zjutraj zgodaj vstati in si pripraviti zajtrk. Kmalu bi morala oditi v službo. V službi bi morala delati osem ur na dan. Ko bi prišla iz službe, bi v vrtec odšla iskat otroke. Skuhala bi kosilo in pometla tla. Kmalu za tem bi iz službe prišel moj mož. Po kosilu bi pomila posodo. Kasneje bi vsi skupaj odšli na sprehod. S sprehoda bi šli pogledat živali in jih nahraniti. Kmalu bi prišla noč in odšli bi spat.

Špela Brečko, 4. razred

VODA

V tem šolskem letu smo imeli projekt o vodi. Raziskovali smo, katere živali živijo v potoku, temperaturo in bistrost vode v našem kraju. Vsak dan je skupina odšla do potoka in vsaka skupina je imela svoje posode, v katere smo stresli različne živali. Na koncu pa je vsaka skupina izdelala plakat in ga predstavila razredu. Všeč nam je bilo, ko smo lovili živalice. Največ težav smo imeli, ko smo si razdelili delo in smo morali sami poiskati podatke.

Filip Okorn in Lara Konček, 4. razred

PRESENEČENJE ENA A

Že dolgo sem čakala, da bom dobila telefon. Oči mi je obljubil, da ga bom dobila za obhajilo. Čakala sem in čakala. Nekega dne pa smo odšli v Qulandio. Tam sem si izbrala svoj telefon. Nestrpna sem bila, kajti hotela sem ga takoj vključiti. Ko smo prišli domov, sem očija prosila, če ga lahko razpakirava. Skupaj sva ga vključila in nastavila, da sem ga lahko začela uporabljati. Takoj sem poklicala mojo prijateljico in ji povedala mojo telefonsko številko, na katero me lahko pokliče in mi pošlje sporočila. Tako pa se je zaključil moj dan.

Lara Konček, 6. razred

PRESENEČENJE ENA A

Bil je lep mesec junij, ko smo se z družino že navsezgodaj zjutraj odpeljali na izlet v neznano.

S sestrico nisva vedeli, kam naju ati in mami peljeta. Zelo sva bili navdušeni. A pot je bila dolga. Nato sva s sestrico zaspali. Ko sta naju mami in ati zbudila, sva videli živalski vrt. Zelo sva bili veseli, saj sva vedno želeli iti v živalski vrt. Z mamico in atijem smo si najprej ogledali žuželke in male živali, nato velike ter tudi domače, ki živijo na kmetijah. Nato pa so sledile še podvodne živali. Meni je bila zelo všeč kobilica Miša, Pii pa je bila zelo všeč opica Megi. Ura je bila 15.00, ko smo se odpravili domov. Ati nas je peljal na večerjo, tam smo jedli pizzo. Njami, odlična je bila. To je bil moj najlepši dan. Upam, da se še kdaj odpravimo na kak izlet.

Lana Gačnik, 4. razred

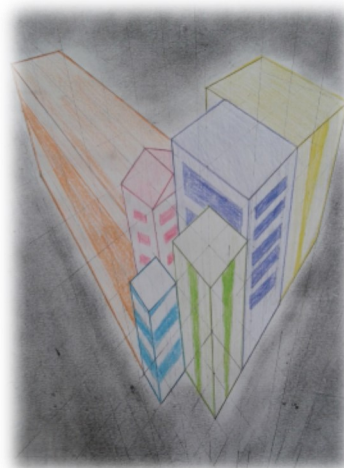

PADEC

Bil je lep sončen dan. Klara je odšla po kolo v garažo. Odpeljala se je po pločniku. Hotela je obiskati svojo prijateljico Hano. Na poti pa se je zgodila nesreča. Klara je padla s kolesa. Udarila se je. Zelo jo je bolelo. Še sreča, da je imela na glavi čelado. Maj pa se je odpravljaj domov iz pekarnice. Videl je Klaro in njeno kolo.

Hitro je stekel k njej. Vprašal je Klara, če jo kaj boli. Klara mu je rekla, da je vse v redu. Maj ji je rekel, da če jo kaj boli, mora oditi k zdravniku. Klara je imela na kolenu zelo hudo rano. Maj ji je pobral kolo in s kolesom je bilo vse v redu. Skupaj sta odšla k Hani. Čez nekaj dni pa se je rana zacelila in Klare ni več bolelo koleno.

Lana Gačnik, 4. razred

SLOVO OD STARE ŠOLE

Znanje je največje bogastvo na svetu. Je najbolj pomembna vrednota, saj nam je ne more nihče vzeti. Pridobivamo ga v šoli. Najprej v osnovni, nato pa navadno še v srednji šoli, nekateri pa se odločijo še za fakultete. Za nas se je ravnokar zaključilo šolsko leto na osnovni šoli. Doživeli smo veliko zanimivega. Prvi razred smo začeli še v prejšnji zgradbi, na mestu kjer je sedaj zgrajena nova šola. Na žalost je mi ne bomo obiskali. V stari šoli so bili samo štirje razredi, večnamenski prostor, jedilnica, stranišča, kuhinja, zbornica in garderoba. Šola je bila zelo majhna, morda smo bili ravno zaradi tega bolj povezani. V prvem razredu smo malicali v jedilnici, v ostalih razredih pa v razredu. Zelo radi smo se igrali v večnamenskem prostoru, kjer smo imeli tudi telovadbo. Pred šolo so bila igrala, na katerih smo se igrali. Še bolj pa smo bili veseli, če smo lahko šli na igrišče, ki je bilo samo takrat na novo narejeno. Bilo nam je zelo všeč, saj smo morali do igrišča samo prečkati potok čez most. Uživali smo ob gledanju potoka in metanju kamnov vanj. Učitelji pa ravno ne. S pričetkom petega razreda pa smo šli v novo, drugo šolo. No, ni bila ravno nova saj šteje že 127 let od njene gradnje. Pa vendar še danes stoji, tisto ki je bila veliko manjša, pa so podrli že lani. A še vedno smo imeli svoj razred. V 6. razredu smo se začeli seliti iz razreda v razred. Šola je res zelo stara in v njej je zelo obrabljena ali celo uničena oprema, pa vendar smo se imeli lepo. Sedaj, ko bomo zaključili osnovno šolo, bomo šli vsak svojo pot, spomine na naši dve stvari šoli in vse povezano z njima pa bomo za vedno ohranili.

Blanka Hribar, 9. razred

SLOVO OD STARE ŠOLE

Šola je lep kraj, kjer se naučimo veliko novih stvari ter spoznamo nove ljudi s katerimi postanemo res dobri prijatelji.

Prvi pomemben korak v mojem življenju je bil, ko sem prestopila prag vrtca v Mokronogu. Na vrtec imam lepe spomine, edini slab spomin je ta, da so začeli graditi novi vrtec, ravno ko sem odšla v osnovno šolo. Ven-

dar me to posebej ni motilo, saj sem komaj čakala, da spoznam šolo, nove sošolce in učitelje. Prva štiri leta smo obiskovali »spodnjo šolo«, tako smo jo namreč imenovali, ker je pouk potekal na dveh šolah. Spodnja šola mi je bila sicer všeč, vendar nismo imeli prave športne dvorane. Peti razred je bil na »zgornji šoli«. Ko smo vstopili v ta razred, se je začelo resno učenje. Tudi počutili smo se starejši, saj smo bili med samimi starejšimi učenci. Na tej šoli smo preživeli še štiri leta.

Ko smo v osmem razredu izvedeli, da se bo gradila nova šola, sem bila ponovno razočarana, saj bom ponovno zapustila osnovno šolo, ne da bi prej obiskovala na novo zgrajeno šolo. Zmotilo me je tudi to, da smo že zdaj obiskovali zelo staro šolo, a šola, ki sem si jo izbrala za nadaljnje šolanje je še starejša od te.

Vendar šolo zapuščam z nasmeškom na obrazu, saj sem pripravila, da spoznam nove ljudi s katerimi bom preživela nadaljnja štiri leta. Se pa zelo veselim, da vidim, v kakšni šoli bodo imele naslednje generacije možnost, da pridobijo veliko znanja in izkušenj.

Melisa Špelič, 9. razred

V KNJIŽNICI

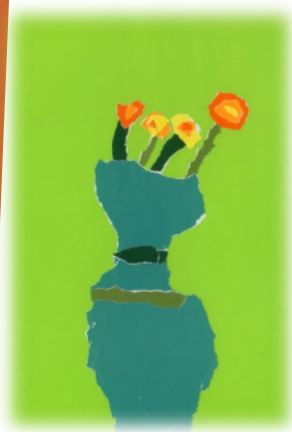
Zjutraj smo odšli v knjižnico. Učiteljica je rekla, da naj upoštevamo bonton. Knjižničarka nam je prebrala zgodbo z naslovom KAKO RASTE LAŽ. Zelo je bila zanimiva, ker je bila poučna zato, saj je govorila o laži. Poleg pravljice nam je pokazala posnetek o branju. Prikazali so nam koliko ljudi še ne zna brati. V knjižnici smo bili eno uro, ki pa je zelo hitro minila.

Perko Anej, 4. razred

LOVEC MI JE PRIPOVEDOVAL

Moj oče je lovec. Med zanimivejšimi in vznemirljivejšimi mu je lov na divje prašiče pozimi, v mesečini. Lov na divje prašiče je namreč dovoljen tudi ponoči. O tem mi je pripovedoval.

Nekega popoldneva lansko zimo se je začel pripravljati. Oblekel je oblačila, primerna zimskim temperaturam, saj se na preži čaka tudi po več ur. Vzel je puško in daljnogled in nahrbtnik, v katerega je dal dodatna oblačila in termovko s čajem. Še ob dnevni svetlobi se je odpravil na visoko prežo v Hantincu, kjer je tudi krmna njiva. Prašiči pridejo 1-krat do dvakrat na teden. Prišel je do preže in splezal nanjo. Vsa narava se je počasi umirila. Bila je skoraj popolne tišina. Udobno se je namestil in čakal. Najprej je iz gozda prišel srnjak. Pobrskal je pod snegom in popasel travo. Kmalu se je skrila nazaj v gozd. Iz gozda je zdaj prišla srna. Tudi ona se je pasla in se zopet skrila v gozdu. Počasi se je stemnilo. Iz desne

strani travnika je zagledal večjo žival, ki prav gotovo ni bila srna. Z daljnogledom je videl, da je damjak. Prav tako kot srnjak je brskal pod snegom in jedel travo. Nato se je skrila v gozd. Na krmišču je nekaj pokalo. Z daljnogledom je oče videl lisico, ki je jedla koruzo. Vzela je zrno, se skrila v grm in jedla. Nato je spet šla po zrno, se skrila in ga pojedla. To je nadaljevala približno pol ure. Nato je tudi ona izginila v gozdu. Mesec se je začel dvigati na nebo. Osvetlilo se je. Luna je osvetlila sneg in videlo se je skoraj kot podnevi. Potem kar nekaj časa ni bilo videti in slišati nobene živali. Nato se je v daljavi zaslišalo pokanje vej. Tišina. In zopet pokanje. In zopet tišina. Oče si je pripravil daljnogled. Srce je pričelo biti hitreje in občutek mraza je izginil. Nato se je šumenje približalo. Oče je po zvoku ugotovil, da je to kakšna večja žival. Morda košuta, jelen ali divji prašič. Žival se je ustavila. Ni je videl, predvideval pa je, da je nekje v bližini solnice, ki je približno 100 metrov od preže. Žival je obmirovala. Očetu se je srčni utrip zopet povečal. Čez travnik je stekel srednje velik divji prašič. Oče je glede na to, da je bil sam predvideval, da je samec po velikosti lanščak. Lanščak se imenuje divji prašič, ki ga je svinja povrgla prejšnje leto. Vzel je puško

in pomeril. Prašič se je skrila na drugi strani travnika v gozd in opazoval, poslušal in ovohaval zrak ter ugotavljal, če je kje kakšna nevarnost. Srčni utrip se je očetu pomiril. Vedel je, da če se premakne, bo prašič to začutil in pobegnil. Toda oče se ni premaknil in prašič ni pobegnil. Prašič, ki je bil očitno prepričan, da je varen, je počasi stekel nazaj proti solnici. Oče, ki je imel puško že pripravljeno, je pomeril in sprožil. Zaradi bliska ni videl ali je žival padla. Poslušal je. Šumelo je nad robom gozda na mestu. Pogledal je skozi daljnogled, toda videl ni ničesar. Po lovskih pravilih je nekaj minut počakal na preži. Nato pa je tiho

splezal dol. S sabo je imel samo puško, pripravljeno na strel in luč. Počasi je šel proti kraju, kjer je predvideval, da je žival obležala. Toda na tistem mestu ni bilo krvi. Zaskrbelo ga je. Morda je prašiča samo obstrelil in žival bi bila lahko nevarna. Nekje stran od njega je zopet na mestu zašumelo, prašič je bil še živ. Previdno se je približeval. Hodil je še približno 30 metrov po gozdu v hrib. Zagledal je popolnoma negibnega divjega prašiča. Previdno je stopil do njega. Dregnil ga je s palico, da se je prepričal, če je res mrtev. Bil je samec. Oče ga je prej pravilno ocenil. Potem ga je odvedel do ceste. Ni imel prikolice, zato je poklical lovskega prijatelja, ki živi v bližini in brata. Po običaju so mu izrekli lovski blagor in mu izročili vejico plena. Prašiča so očistili in ga naložili na prikolico. Odpeljali so ga v hladilnico v Tržišče.

To je bil eden najbolj uspešnih očetovih lovov v lanski sezoni. Upa, da bo takšnih lovov še več v naslednjih sezonah.

USPEHI UČENCEV OŠ TRŽIŠČE

CANKARJEVO PRIZNANJE

BRONASTO PRIZNANJE:

2. razred: Manca Grozde, Anja Jereb, Benjamin Jurič, Gal Tramte.

3. razred: Žana Bartolj, Jure Flajs, Pia Gačnik, Ajda Jamšek, Žan Janežič.

4. razred: Lana Gačnik, Lara Konček, Filip Okorn.

6. razred: Stanka Kralj.

7. razred: Eva Flajs.

8. razred: Kristina Turk.

9. razred: Blanka Hribar.

SREBRNO PRIZNANJE:

8. razred: Kristina Turk.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

BRONASTO PRIZNANJE :

8. razred: Kristina Turk, Zala Poljanec.

9. razred: Anja Pirc, Špela Blaznik.

SREBRNO PRIZNANJE:

8. razred: Zala Poljanec.

9. razred: Špela Blaznik.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠČINE

BRONASTO PRIZNANJE:

9. razred: Laura Pikica Slak

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

BRONASTO PRIZNANJE:

7. razred: Eva Flajs.

8. razred: Neža Lindič.

VEGOVO PRIZNANJE – MATEMATIKA

BRONASTO PRIZNANJE:

1. razred: Nika, Dolenshek, Jan Kobald, Eva Jamšek, Sergej Jene, Nuša Kramar, Adam Okorn, Vitja Perko, Špela Ržen, Jan Trpinc, Samo Umek.

2. razred: Anže Povšič, Enej Jazbec, Ian Lev Platinšek, Gal Tramte.

3. razred: Žana Bartolj, Pia Gačnik, Gaja Janežič, Lea Plazar, Nuša Štih, Neja Tratar.

4. razred: Filip Okorn, Lana Gačnik.

5. razred: Tjaš Pelko, Vid Režen, Neža Gačnik, Larisa Skušek.

6. razred: Lučka Simeonov, Domen Šulc, Tamara Debeljak.

7. razred: Gregor Jereb.

8. razred: Kristina Turk, Ana Lindič.

9. razred: Jure Tratar, Laura Pikica Slak, Nina Štih, Timotej Blažič.

SREBRNO PRIZNANJE:

5. razred: Tjaš Pelko.

8. razred: Kristina Turk.

9. razred: Jure Tratar.

STEFANOVO PRIZNANJE – FIZIKA**BRONASTO PRIZNANJE:**

8. razred: Kristina Turk, Neža Lindič.

9. razred: Jure Tratar, Timotej Perko, Timotej Blažič, Laura Pikica Slak.

SREBRNO PRIZNANJE:

8. razred: Kristina Turk.

9. razred: Jure Tratar, Timotej Perko.

PREGLOVO PRIZNANJE – KEMIJA**BRONASTO PRIZNANJE:**

8. razred: Kristina Turk.

9. razred: Laura Pikica Slak, Špela Blaznik.

SREBRNO PRIZNANJE:

8. razred: Kristina Turk.

KAJ VEŠ O PROMETU

2. mesto: EKIPA OŠ TRŽIŠČE

Vsi izdelki so nastali pri urah pouka ali interesnih dejavnostih, ki delujejo na naši šoli.

PROTEUSOVO PRIZNANJE – BIOLOGIJA**BRONASTO PRIZNANJE:**

9. razred: Laura Pikica Slak, Špela Blaznik, Timotej Blažič, Jure Tratar.

ZLATI BRALCI

Domen Zelič, Laura Pikica Slak, Anja Pirc, Jure Tratar, Timotej Perko, Blanka Hribar, Blaznik Špela, Jernej Balažič.

NA SPREJEMU PRI ŽUPANU SO KOT NAJBOLJŠI UČENCI BILI:

JURE TRATAR, ŠPELA BLAZNIK, TIMOTEJ PERKO.

Žarek je časopis učencev OŠ Tržišče. Nastaja v okviru novinarskega krožka. Gradivo prispevajo vsi razredi.

Mentorica krožka in računalniška obdelava
Irena Klukej.

Lektorirala Vera Dragan.

Oblikovanje naslovnice Tjaša Hribar.

Člani novinarskega krožka:

Sandra Jene, Ana Lindič, Zala Poljanec, Kristina Turk, Neža Lindič, Saša Rantah, Gregor Jereb, Eva Grozde, Eva Flajs.

Šolsko leto 2015/2016.

OŠ Tržišče
Tržišče 35
8295 Tržišče

Telefon: +386 7 81 85 470
Faks: +386 7 81 85 471
E-pošta: o-trzisce.nm@guest.arnes.si